

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg ser ingen Grund for mig til at uddybe noget. Jeg fastholder det, jeg har sagt fra Begyndelsen, at den paagældende har hævdet i en offentlig Artikel, at saadan var Forholdet. Jeg beklager, at noget saadant har kunnet siges, og at jeg ikke har set det modbevist, uagtet det ikke i øvrigt har manglet paa Imødegaaelse af Udtalelser af den paagældende i de Artikler, der her er Tale om, heller ikke af det ærede Medlem Hr. Prieme i hans Indlæg. Jeg føler ingen Forpligtelse til at uddybe noget ud over det, jeg indledningsvis sagde, og hverken det ærede Medlem Hr. Prieme eller nogen anden vil i en Diskussion kunne tvinge mig til at komme ud over det Grundlag, jeg har lagt for en Debat. Saa maa de ærede Medlemmer føre det videre paa eget Grundlag; jeg gaar ikke ud over det, jeg har sagt. Der mangler altsaa et Svar paa det, der er offentligt fremhævet i Bladet „Børsen“ i denne Sag.

Anden Næstformand (Westermann): Jeg henstiller, at de korte Bemærkninger snart afsluttes, idet jeg ikke synes, at der er fremkommet noget nyt.

Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det er dog nødvendigt at konstateres, at det Grundlag, som det ærede Medlem har rejst denne Sag paa, er af en saadan Art, at det ærede Medlem for det første ikke ved, hvad Manden hedder, og for det andet ikke, hvilken Brancheforening Manden er Medlem af, hvilken Bestyrelse det drejer sig om, og hvilken Branche der sigtes for Afgivelse af urigtige Erklæringer.

Anden Næstformand (Westermann): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er de korte Bemærkninger forbi.

Hartel: Jeg synes, at det er en ualmindelig tarvelig Form for Diskussion at ville fjerne Interessen fra det, som det sagligt drejer sig om, ved at man blot hæfter sig ved, at jeg omtalte den paagældende

Mand som Medlem af een Bestyrelse i Stedet for en anden ved en Fortalelse, som jeg selv har erkendt og allerede havde meddelt Sekretæren, at jeg ønskede at rette fra denne Talerstol. Det er for lavt et Grundlag at forringe den saglige Værdi af et Spørgsmaal, der rejses her, paa.

Prieme: Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hartel skal overlade til Tingets Medlemmer at dømme om Grundlaget og Niveauet, vi er kommet ned paa her i Tinget; vi er kommet saa vidt, at man altsaa kan rejse en Sag paa et saa mangelfuldt Grundlag, som jeg har paapeget det ærede Medlem Hr. Hartel har haft i denne Sag.

Jeg vil gerne begynde med at sige til den højtærede Handelsminister, at stort set kunde maaske den Redegørelse, som Ministeren har givet, være tilfredsstillende, og hvis Ministeren vil medvirke til, at Loven herefter loyalt fortolkes og benyttes, som Ministeren gjorde Rede for, i Forstaaelse og Forbindelse med Erhvervsorganisationerne, haaber jeg ogsaa, at dette Spørgsmaal vil kunne ordnes paa en tilfredsstillende Maade. Men jeg har maaske Lov til at tilføje, at det forekommer os, som beskæftiger os en Del med disse Sager, at det er lidt sent, den højtærede Minister er kommet til denne Erkendelse og vil følge de Henstillinger, som der har været mange af fra Erhvervsorganisationernes Side. Det har jo ogsaa været drøftet i Valutaraadet, og jeg maa maaske sige, at da vi sidst havde Valutaloven til Behandling i November og December Maaned her paa Rigsdagen, rettede jeg i det af Folketinget nedsatte Udvalg nogle Henstillinger til Ministeren om at søge dette Spørgsmaal ordnet paa tilfredsstillende Maade, saa hvis Ministeren tidligere var kommet til den samme Erkendelse, som jeg forstaa Ministeren er kommet til i Dag, kunde maaske den stedfundne Pressediskussion og den Debat, vi har i Dag om dette Spørgsmaal, have været undgaaet.

Der var dog en enkelt Bemærkning af dem, Ministeren fremsatte, som fik mig til at trække lidt paa Smilebaandet. Det var den Bemærkning, Ministeren fremkom med i sin Argumentation om det ringe Attestbeløb set i Forhold til hele Valutaattestudstedelsens Beløb, som var blevet omsat eller solgt. Ministeren sagde nemlig, at det